Το καλοκαίρι έγινε ανακωχή στη Σικελία. Αρχικά έγινε μεταξύ Καμάρινας και Γέλας και ύστερα όλες οι άλλες ελληνικές πολιτείες της Σικελίας έστειλαν πρέσβεις στη Γέλα για να διαπραγματευθούν ένα γενικό συμφιλιωτικό διακανονισμό.

Πολλές και διάφορες γνώμες διατυπώθηκαν, γιατί οι πολιτείες είχαν πολλές διαφορές μεταξύ τους και η καθεμιά πρόβαλλε αξιώσεις όταν θεωρούσε ότι αδικείται. Ο **Ερμοκράτης του Έρμωνος**
, Συρακούσιος, ήταν εκείνος που, περισσότερο από κάθε άλλο, τους έπεισε να ενωθούν.

Οι Σικελιώτες πείστηκαν στα λόγια του και συμφώνησαν να τερματίσουν τον πόλεμο, με όρο ο καθένας να κρατήσει τα όσα κατείχε τη στιγμή εκείνη. Οι Καμαριναίοι, όμως, θα κρατούσαν τη Μοργαντινή, πληρώνοντας ένα ορισμένο ποσό στους Συρακούσιους.

Όσοι ήσαν σύμμαχοι των Αθηναίων, κάλεσαν τους αρχηγούς του εκστρατευτικού στόλου και τους ανακοίνωσαν ότι θα γίνει ειρήνη που θα δεσμεύει και την Αθήνα. Οι Αθηναίοι έδωσαν τη συγκατάθεσή τους και έγινε ειρήνη. Μετά απ' αυτό ο αθηναϊκός στόλος έφυγε από τη Σικελία. Όταν οι στρατηγοί έφτασαν στην Αθήνα, οι Αθηναίοι τους τιμώρησαν. Εξόρισαν τον **Πυθόδωρο** και τον **Σοφοκλή** και έβαλαν πρόστιμο στον **Ευρυμέδοντα**. Αυτά με τη δικαιολογία ότι, ενώ μπορούσαν να υποτάξουν τη Σικελία, δωροδοκήθηκαν κ' έφυγαν.